

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 31 grudnia 2025 r.

Poz. 8102

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.120.2025 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 19 grudnia 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 i 1436) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, 1907 i 1940)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXII/165/2025 Rady Gminy Porąbka z dnia 27 listopada 2025 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części Gminy Porąbka – sołectwa Czaniec – część 1.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 *ustawy o samorządzie gminnym*, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 27 listopada 2025 r. Rada Gminy Porąbka podjęła uchwałę Nr XXII/165/2025 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części Gminy Porąbka – sołectwa Czaniec – część 1.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (zwanej dalej: *upzp*) w dniu 1 grudnia 2025 r. Rada Gminy Porąbka przekazała organowi nadzoru uchwałę Nr XXII/165/2025 z dnia 27 listopada 2025 r., a w dniu 4 grudnia 2025 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 9 grudnia 2025 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, mającego na celu zbadanie legalności uchwały, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad i trybu sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie.

Na wstępie wskazać należy, że zastosowanie w niniejszej sprawie znajduje przepis art. 67 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. *o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. z 2023 r., poz. 1688 – dalej: *ustawy zmieniającej*), nakazujący sporządzenie planu miejscowego zgodnie z przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym **w brzmieniu sprzed nowelizacji, tj. w brzmieniu sprzed 24 września 2023 r.** Świadczy o tym uchwała intencyjna Rady Gminy Porąbka, która została podjęta 29 kwietnia 2021 r. W tym przypadku zastosowanie ma również art. 67 ust. 3 pkt 1 *ustawy zmieniającej*, który wskazuje, że przepisy art. 2 pkt 28-35 (dotyczące definicji nadanych zmianą ustawy), art. 15 ust. 2 pkt 6, ust. 3 pkt 11-13, art. 16 ust. 1a oraz art. 17 pkt 6, stosuje się w brzmieniu nadanym *ustawą zmieniającą*, gdy nie wystąpiono o opinie i uzgodnienia przed dniem wejścia w życie tej ustawy. O opinie i uzgodnienia wystąpiono przed 24 września 2023 r., a zatem regulacje

wymienione w art. 67 ust. 3 pkt 1 *ustawy zmieniającej* stosuje się wg brzmienia obowiązującego przed zmianą przepisów. Natomiast ze względu na fakt podjęcia **uchwały intencyjnej przed 24 grudnia 2021 r.**, w tym przypadku zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. nr 164 poz. 1587 – dalej: *rozporządzenie*).

I. Przepis art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. przed wymienioną nowelizacją: Dz.U. z 2023 r. poz. 977) stanowi, iż w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów. Uzupełnieniem tej regulacji jest przepis § 4 pkt 6 *rozporządzenia*, który stanowi o tym, że ustalenia części tekstowej projektu planu miejscowego formułuje się zgodnie z następującymi wymogami: ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenie linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu. Ponadto § 7 pkt 8 *rozporządzenia* stanowi, iż projekt rysunku planu miejscowego powinien zawierać: linie zabudowy oraz oznaczenia elementów zagospodarowania przestrzennego terenu.

Tak więc wymóg określenia linii zabudowy w planie miejscowym, wynika z art. 15 ust. 2 pkt 6 *upzp* oraz z § 4 pkt 6 i § 7 pkt 8 *rozporządzenia*.

W przedmiotowej uchwale, w § 3 pkt 5, zdefiniowano, że pod pojęciem *nieprzekraczalnej linii zabudowy* należy rozumieć: *linie wyznaczone na rysunku planu ograniczające dopuszczalne (nieprzekraczalne) położenie elewacji nowych budynków oraz innych obiektów kubaturowych i naziemnych urządzeń infrastruktury technicznej, z dopuszczeniem wysunięcia przed wyznaczoną linią (na odległość nie większą niż 1,5 m) schodów i pochylni zewnętrznych, daszków nad wejściami do budynków, okapów, balkonów, przypór, ryzalitów i wykuszy, loggi;*

Następnie w § 4 ust. 1 pkt 4 wskazano, że ustaleniami obowiązującymi na rysunku planu są następujące oznaczenia graficzne i tekstowe: *4) nieprzekraczalne linie zabudowy*.

Z kolei w Rozdziale 2, w § 5 pkt 1 lit. a, nakazano *realizację zabudowy zgodnie z nieprzekraczalnymi liniami zabudowy wyznaczonymi na rysunku planu oraz zgodnie z obowiązującymi przepisami* oraz w § 5 pkt 2 lit. b dla zabudowy istniejącej dopuszczono rozbudowę, przebudowę i zmianę sposobu użytkowania, z zachowaniem ustalonych w planie nieprzekraczalnych linii zabudowy, na zasadach określonych w planie.

W związku z powyższym, zdefiniowana w § 3 pkt 5 uchwały, nieprzekraczalna linia zabudowy, umożliwiała lokalizowanie nowych budynków oraz innych obiektów kubaturowych i naziemnych urządzeń infrastruktury technicznej, w granicach wyznaczonego przez nią na rysunku planu obszaru. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 4 uchwały nieprzekraczalne linie zabudowy są ustaleniami planu. Z powyższych ustaleń wynika, że zabudowa powinna być lokalizowana w granicach obszaru wyznaczonego za pomocą nieprzekraczalnych linii zabudowy. **Tymczasem w części graficznej przedmiotowego planu miejscowego nie wyznaczono nieprzekraczalnych linii zabudowy**, co stanowi naruszenie ww. przepisów *upzp* i *rozporządzenia*.

Ponadto część graficzna stanowi uszczegółowienie części tekstowej, a ustalenia planu muszą być odczytywane łącznie – z uwzględnieniem zarówno części graficznej jak i tekstowej. Z tych względów nie może być rozbieżności pomiędzy częścią tekstową planu a częścią graficzną planu. W związku z brakiem powiązania tekstu planu miejscowego z rysunkiem planu miejscowego naruszono § 8 ust. 2 *rozporządzenia*, który wskazuje, iż *na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego. Do projektu rysunku planu miejscowego dołącza się objaśnienia wszystkich użytych oznaczeń*.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy wskazać, że poprzez naruszenie wskazanych przepisów *upzp* oraz *rozporządzenia* naruszono, w istotny sposób, zasady sporządzania planu miejscowego.

II. Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 4 *upzp* w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej.

Uzupełnieniem tej regulacji jest przepis § 4 pkt 4 *rozporządzenia*, który stanowi o tym, że ustalenia części tekstowej projektu planu miejscowego formułuje się zgodnie z następującymi wymogami: *ustalenia dotyczące zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej powinny zawierać określenie obiektów i terenów chronionych ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w tym określenie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenów*. Zasad tych z przedmiotowego planu nie sposób jednak odczytać, gdyż przepis § 8 przedmiotowej uchwały, zawierający postanowienia w zakresie *zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej*, zredagowano w sposób uniemożliwiający ustalenie, które z zawartych w nim regulacji należy przypisać do odpowiednich zabytków. Wynika to z tego, że przepis ten nie zawiera stosownych podziałów, właściwych dla aktów prawnych.

Sposób formułowania przepisów określają Zasady Techniki Prawodawczej stanowiące załącznik do *rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”* (Dz. U. z 2016 r. poz. 283 – dalej: *ztp*). Zgodnie z § 6 *ztp* przepisy prawa reguluje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm, wyrażały intencje prawodawcy. Przepis § 25 *ztp* stanowi iż: „przepis prawa materialnego powinien możliwie bezpośrednio i wyraźnie wskazywać kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować (przepis podstawowy)”. Podstawową jednostką redakcyjną aktu prawa miejscowego jest paragraf (§). Paragrafy można dzielić na ustępy, ustępy na punkty, punkty na litery, litery na tiret, a tiret na podwójne tiret.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jako akt prawa miejscowego powinien zawierać regulacje czytelne i niebudzące wątpliwości interpretacyjnych.

Tymczasem § 8 przedmiotowej uchwały nie zawiera podziałów na ustępy, a następnie ustępów na punkty. Zawiera luźno rozmieszczone zdania, które podzielono na litery. Nie zachowano właściwej kolejności zastosowanych liter. W konsekwencji literę a) wprowadzono 10 razy, lit. b) również 10 razy, lit c) 7 razy itd. W treści tego paragrafu znajdują się między innymi trzy nieoznaczone żadnym podziałem zdania :

dla obiektów zabytkowych wymienionych w pkt. 2 lit. a ustala się zasady:

dla obiektów zabytkowych wymienionych w pkt. 2 lit. b ustala się zasady:

dla obiektów zabytkowych wymienionych w pkt. 2 lit. c ustala się zasady:

Skutkiem braku właściwych jednostek redakcyjnych nie ustalono w sposób jednoznaczny zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, gdyż nie wprowadzono numeracji zawartych w nim przepisów i poprzez odwołania do punktu 2, którego brak w § 8 przedmiotowej uchwały. W związku z powyższym nie ustalono zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej dla obiektów zabytkowych wskazanych w uchwale, jak wymaga tego art. 15 ust. 2 pkt 4 *upzp*.

Ponadto zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 7, pkt 8 i pkt 9 uchwały ustaleniami planu są:

7) *strefa B ochrony otoczenia obiektów zabytkowych i obiektów zabytkowych objętych ochroną w planie;*

8) *strefa C ochrony historycznych układów przestrzennych;*

9) *strefa OW obserwacji archeologicznej;*

Natomiast zgodnie z § 4 ust. 2 pkt 3, pkt 4 i pkt 5 oznaczeniami obowiązującymi na podstawie przepisów odrębnych są:

3) *obiekty zabytkowe wpisane do rejestru zabytków;*

4) *obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków tożsame ze strefą A ochrony konserwatorskiej;*

5) *stanowiska archeologiczne wraz z numerem;*

Ww. obiekty i strefy wskazano w § 8 uchwały. Dodatkowo dla strefy B (B1, B2, B3) ochrony otoczenia obiektów zabytkowych i obiektów zabytkowych objętych ochroną w planie, strefy C ochrony historycznych układów przestrzennych oraz strefy OW obserwacji archeologicznej wprowadzono ustalenia w zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej. Tymczasem analiza części graficznej wykazała, że na rysunku planu miejscowego nie wskazano: strefy B2, B3 ochrony otoczenia obiektów zabytkowych i obiektów zabytkowych, strefy C ochrony historycznych układów przestrzennych, obiektów zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków, obszarów zabytkowych wpisanych do rejestru

zabytków tożsamych ze strefą A ochrony konserwatorskiej oraz stanowisk archeologicznych wraz ze strefą OW obserwacji archeologicznej zgodnie z ustaleniami § 8 uchwały.

Część graficzna stanowi uszczegółowienie części tekstowej, a ustalenia planu muszą być odczytywane łącznie – z uwzględnieniem zarówno części graficznej jak i tekstowej. Z tych względów nie może być rozbieżności pomiędzy częścią tekstową planu a częścią graficzną planu. W związku z brakiem powiązania tekstu planu miejscowego z rysunkiem planu miejscowego naruszono § 8 ust. 2 *rozporządzenia*, który wskazuje, iż *na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego. Do projektu rysunku planu miejscowego dołącza się objaśnienia wszystkich użytych oznaczeń.*

III. Wyznaczenie ograniczeń w pasie przylegającym do linii energetycznej podyktowane jest koniecznością ochrony ludzi i mienia przed negatywnymi skutkami jej oddziaływania, tj. przed działaniem pola elektrycznego i elektromagnetycznego znajdującego się w bliskości przewodów i urządzeń elektroenergetycznych. Przepisy nie ustalają jednak szerokości pasów ochronnych linii elektroenergetycznych w sposób metryczny. Potrzeba zachowania bezpiecznych odstępów izolacyjnych będących pod napięciem przewodów fazowych linii od innych obiektów (np. budynków, rurociągów, dróg kołowych i kolejowych) oraz w przypadku wyższych napięć konieczność zapewnienia ograniczenia pola elektromagnetycznego do poziomu dopuszczalnego jest wyznacznikiem do ustalenia takich pasów, przy czym szerokość pasa ochronnego jest ustalana indywidualnie dla danej linii przy uwzględnieniu wymagań podanych w normach oraz danych konstrukcyjnych linii. Wymagania dotyczące projektowania i budowy linii napowietrznych określone są między innymi w normach: PN-EN 50341-1:2013-03 *Elektroenergetyczne linie napowietrzne prądu przemiennego powyżej 1 kV Część Wymagania ogólne – Specyfikacje wspólne*, PN-EN 50341-3-22:2010 *Elektroenergetyczne linie napowietrzne prądu przemiennego powyżej 45 kV Część 3: Zbiór normatywnych warunków krajowych* oraz N SEP-E-003:2003 *Elektroenergetyczne linie napowietrzne. Projektowanie i budowa. Linie prądu przemiennego z przewodami pełnoizolowanymi oraz z przewodami niepełnoizolowanymi.*

Z kolei dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku określone są w przepisach wydanych na podstawie art. 122 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – *Prawo ochrony środowiska* (tekst jedn.: Dz.U. z 2025 r., poz. 647). Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. *w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektroenergetycznych w środowisku* (Dz. U. z 2019 r., poz. 2448) określa dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych, w tym dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową. Podstawą do określenia stref jest ww. rozporządzenie Ministra Zdrowia, a także wymagania wynikające z art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. c, pkt 8 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – *Prawo budowlane* (tekst jedn.: Dz. U. z 2025 r. poz. 418). W konsekwencji, ochrona ludności przed szkodliwym działaniem pól elektromagnetycznych, znajduje swoje odzwierciedlenie w normach określających minimalną odległość od linii elektromagnetycznych dla różnych form zainwestowania terenu. Należy przy tym zaznaczyć, że ta minimalna odległość nie jest odległością stałą, gdyż uwzględnia m.in. takie uwarunkowania jak sposób izolacji linii, odległość przewodów od ziemi, rodzaj i funkcję zabudowy. Tak więc szczegółowe wskazanie odległości pozwalającej na ochronę przed szkodliwym promieniowaniem jest konsekwencją zarówno regulacji wskazanych w rozporządzeniu jak i „przeliczeniu” tych wielkości na normy techniczne. Normy te muszą być określone na etapie sporządzania projektu budowlanego i uwzględnione przy realizacji inwestycji.

W § 15 pkt 5 przedmiotowej uchwały w zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy, ustalono dla terenów położonych w sąsiedztwie sieci i urządzeń infrastruktury technicznej pasy technologiczne oraz strefy kontrolowane:

- a) dla linii elektroenergetycznych najwyższych napięć 220 kV pas technologiczny o szerokości 50 m (2 x 25 m),
- b) dla linii napowietrznych wysokich napięć 110 kV pas technologiczny o szerokości 15 m (2 x 7,5 m),
- c) dla gazociągu wysokiego ciśnienia DN 150 stal, CN 2,5MPa na podstawie przepisów odrębnych obowiązuje strefa kontrolowana, o szerokości 30 m (2 x 15 m).

W granicach pasów technologicznych oraz strefy kontrolowanej wskazano, że obowiązują ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu, wynikające z wymogów określonych w przepisach dotyczących usytuowania tych sieci. W przeciwieństwie jednak do gazociągów, dla których zarówno szerokości stref kontrolowanych jak i obowiązujące w nich zasady zagospodarowania wynikają z przepisów odrębnych, odpowiednich regulacji dla pasów technologicznych od linii elektroenergetycznych nie znajdziemy.

Skoro więc, w tekście planu miejscowego wskazano pasy technologiczne od linii elektroenergetycznych, oraz strefy kontrolowane od gazociągu to należało również je wprowadzić na rysunku planu miejscowego. Przy czym dla pasów technologicznych od linii elektroenergetycznych należało ustalić warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, wynikające z art. 15 ust. 2 pkt 9 *upzp*, poprzez ustalenie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w ich zagospodarowaniu. Brak takich ustaleń stanowi naruszenie wskazanych wyżej przepisów.

Ponadto w związku z brakiem powiązania tekstu planu miejscowego z rysunkiem planu miejscowego naruszono § 8 ust. 2 *rozporządzenia*. Część graficzna stanowi uszczegółowienie części tekstowej, a ustalenia planu muszą być odczytywane łącznie – z uwzględnieniem zarówno części graficznej jak i tekstowej. Z tych względów nie może być rozbieżności pomiędzy częścią tekstową planu a częścią graficzną planu.

IV. Zakres przedmiotowy *upzp* nakazuje uwzględnić w planowaniu przestrzennym wymagania ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami i ochrony gruntów rolnych i leśnych, o czym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 3 przywołanej ustawy. Zgodnie z art. 17 pkt 6 lit. c *upzp* wójt, burmistrz albo prezydent miasta występuje o zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, jeżeli wymagają tego przepisy odrębne. Jak wynika z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. *o ochronie gruntów rolnych i leśnych* (Dz. U. z 2024 r. poz. 82 – dalej zwana: *uogrl*) przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, wymagającego zgody na zmianę przeznaczenia, dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, sporządzonym w trybie określonym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Wskazana procedura jest jednym z podstawowych elementów wymaganych w procesie przygotowywania projektu planu miejscowego, jeśli zachodzi potrzeba jej przeprowadzenia.

Zgodnie z art. 7 ust. 2 *uogrl* przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne:

- 1) *gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III – wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi,*
- 2) *gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa – wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw środowiska lub upoważnionej przez niego osoby, (...)*
- 5) *pozostałych gruntów leśnych – wymaga uzyskania zgody marszałka województwa wyrażanej po uzyskaniu opinii izby rolniczej.*

Z przytoczonych przepisów wynika, że gruntami wymagającymi uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne są między innymi grunty leśne Skarbu Państwa oraz pozostałe grunty leśne. W art. 2 ust. 2 *uogrl* zdefiniowano z kolei, co należy rozumieć przez grunty leśne. Gruntami leśnymi, w rozumieniu ustawy, są grunty: 1) *określone jako lasy w przepisach o lasach;* 2) *zrehabilitowane dla potrzeb gospodarki leśnej;* 3) *pod drogami dojazdowymi do gruntów leśnych.* Natomiast zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. *o lasach* (Dz. U. z 2025 r., poz. 567), lasem jest grunt:

- 1) *o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha, pokryty roślinnością leśną (uprawami leśnymi) – drzewami i krzewami oraz runem leśnym – lub przejściowo jej pozbawiony:*
 - a) *przeznaczony do produkcji leśnej lub*
 - b) *stanowiący rezerwat przyrody lub wchodzący w skład parku narodowego albo*
 - c) *wpisany do rejestru zabytków;*
- 2) *związany z gospodarką leśną, zajęty pod wykorzystywane dla potrzeb gospodarki leśnej: budynki i budowle, urządzenia melioracji wodnych, linie podziału przestrzennego lasu, drogi leśne, tereny pod liniami energetycznymi, szkółki leśne, miejsca składowania drewna, a także wykorzystywany na parkingi leśne i urządzenia turystyczne.*

Jak wynika z powyższego realizacja sieci infrastruktury technicznej podziemnej nie zalicza się do przedsięwzięć związanych z gospodarką leśną ani rolną, a także nie jest uznawana za grunty leśne ani rolne, w rozumieniu *uogrl*. Zatem dopuszczenie do realizacji ww. obiektów budowlanych na gruntach leśnych wymagało wyznaczenia terenów dla ich lokalizacji i uzyskania zgody właściwego organu na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne. Brak tych zgód stanowi naruszenie przepisów art. 7 ust. 2 *uogrl* oraz trybu sporządzania planu miejscowego poprzez pominięcie wymienionych na wstępie czynności wynikających z art. 17 pkt 6 lit. c *upzp*. w związku z art. 7 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 *uogrl*.

W § 49 i § 50 uchwały, na terenach lasów o symbolach od 1L do 7L i 8L, dopuszczono: *drogi do gruntów rolnych i leśnych związanych z produkcją leśną, ścieżki turystyczne i rowerowe, ścieżki dydaktyczne i miejsca widokowe, infrastrukturę techniczną w postaci sieci podziemnych, podziemnych ujęć wody oraz na wodach powierzchniowych, z zastrzeżeniem zachowania drożności lokalnych korytarzy ekologicznych*. Analiza przekazanej dokumentacji formalno-prawnej wykazała, że brak jest wymaganych zgód dotyczących zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne dla lokalizacji ww. infrastruktury technicznej na terenach lasów.

Skoro, stosownie do przepisu art. 17 pkt 6 lit. c *upzp* wójt, burmistrz, prezydent miasta zobowiązany jest do wystąpienia o zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, to zauważyć należy, że ustawodawca w żaden sposób nie zwolnił organu gminy z tego obowiązku. Zgoda na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych wydawana jest w trybie decyzji administracyjnej. W postępowaniu tym, właściwy do wydania decyzji organ, rozstrzyga sprawę co do jej istoty, a jego władcze rozstrzygnięcie jest podstawą do dokonania zmiany przeznaczenia gruntów rolnych lub leśnych na cele nierolnicze lub nieleśne w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Nieuzyskanie zgody oznacza więc niemożność uchwalenia planu miejscowego w zakładanym przez gminę kształcie.

W myśl art. 7 ust. 2 *uogrl* każde przeznaczenie gruntu leśnego, na cele inne niż leśne musi być poprzedzone uzyskaniem zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych w procedurze sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – art. 7 ust. 1 *uogrl*, w zw. z art. 17 pkt 6 lit. c *upzp*. Podsumowując, przepis art. 7 ust. 1 *uogrl* stanowi odzwierciedlenie ogólnej zasady, że jeśli przeznaczenie gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne wymaga zgody właściwego organu administracji, to taka zmiana przeznaczenia może nastąpić jedynie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, sporządzonym w trybie określonym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Jak stwierdzono w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 lutego 2022 r., sygn. akt II OSK 548/19 – brak wymaganej zgody na przeznaczenie gruntów leśnych (i rolnych) na cele inne niż leśne (i rolnicze) powoduje naruszenie procedury uchwalania planu zagospodarowania przestrzennego w tym zakresie, co w konsekwencji stanowi przesłankę uznania go za nieważny.

V. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, a jego ustalenia mają moc przepisów powszechnie obowiązujących. Tryb jego sporządzania i uchwalania został szczegółowo uregulowany w art. 17 *upzp*. W przepisie tym określono kolejno przebieg procesu sporządzania projektu planu miejscowego, wskazano właściwości organów w tym procesie, uczestników postępowania i ich uprawnienia oraz ustalono terminy wykonywania przewidzianych czynności.

Przedmiotem opiniowania i uzgodnienia, a następnie przedmiotem wyłożenia do publicznego wglądu uczyniono inny projekt planu miejscowego, niż ostatecznie został przyjęty. W uzgadnianym oraz wyłożonym do publicznego wglądu projekcie planu miejscowego wskazano:

1 – dla terenu oznaczonego symbolem 5U przeznaczenie podstawowe: zabudowa usługowa oraz następujące parametry i wskaźniki oraz zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu.:

- a) *maksymalna powierzchnia zabudowy: 50%*,
- b) *minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej: 20%*,
- c) *minimalna intensywność zabudowy: 0,01*,
- d) *maksymalna intensywność zabudowy: 0,8*,
- e) *maksymalna wysokość zabudowy:*
 - *budynków usługowych 12 m*,
 - *budynków garażowych i pomocniczych 6 m*,
- f) *geometria dachów: dachy płaskie, dwuspadowe lub wielospadowe symetryczne o kącie nachylenia do 45 stopni*,
- g) *zasady zagospodarowania:*
 - *minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej: 1000 m²*,
 - *w terenach 5U i 16U obowiązują ustalenia ochrony konserwatorskiej zawarte w par. 8.*

Natomiast w uchwalonym planie miejscowym dla tego terenu ustalono przeznaczenie podstawowe: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna (194MN) oraz przeznaczenie uzupełniające: zabudowa usługowa, zabudowa zagrodowa w ramach istniejących gospodarstw rolnych lub gospodarstwa agroturystyczne w ramach istniejących gospodarstw rolnych. W zakresie parametrów i wskaźników oraz zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustalono:

- a) maksymalna powierzchnia zabudowy: 40%,
- b) minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej: 40%,
- c) minimalna intensywność zabudowy: 0,01,
- d) maksymalna intensywność zabudowy: 0,4,
- e) maksymalna wysokość zabudowy:
 - budynków mieszkalnych, usługowych, zabudowy zagrodowej i w gospodarstwach agroturystycznych 12 m, z zastrzeżeniem ustaleń zawartych w par. 8,
 - budynków garażowych, gospodarczych i pomocniczych 6 m,
- f) geometria dachów:
 - budynków mieszkalnych, usługowych, zabudowy zagrodowej i w gospodarstwach agroturystycznych dachy dwuspadowe lub wielospadowe symetryczne o kącie nachylenia do 45°,
 - budynków garażowych i pomocniczych dachy płaskie lub wielospadowe symetryczne o kącie nachylenia do 45°,
- g) minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej: 700²,
- h) zakazuje się realizacji więcej niż jednego budynku jednorodzinnego lub usługowego lub mieszkaniowo-usługowego na działce budowlanej,
- i) zakazuje się realizacji zabudowy szeregowej,
- j) w terenach 40MN, 49MN, 54MN, 55MN, 57MN, 58MN, 59MN, 61MN, 62MN, od 64MN do 68MN, od 78MN do 80MN, 83MN, 85MN, 87MN, 89MN, 91MN, 93MN, od 106MN do 112MN, 114MN, 122MN, 124MN, 151MN, od 155MN do 158MN, od 160MN do 162MN, 164MN, 166MN, od 168MN do 172MN, 174MN, 178MN, 179MN, 194MN obowiązują ustalenia ochrony konserwatorskiej zawarte w par. 8,
- k) w zabudowie zagrodowej w ramach istniejących gospodarstw rolnych:
 - zakazuje się lokalizacji obiektów produkcji rolniczej związanych z hodowlą zwierząt oraz do gromadzenia odpadów związanych z produkcją rolniczą,
 - dopuszcza się lokalizację szklarni i cieplarni.

2 – na działkach 1548/3 i 1540/2 oraz na fragmencie działki nr 1541/4 przeznaczenie podstawowe: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna (48MN) oraz przeznaczenie uzupełniające: zabudowa usługowa lub zabudowa zagrodowa w ramach istniejących gospodarstw rolnych lub gospodarstwa agroturystyczne w ramach istniejących gospodarstw rolnych. Parametry i wskaźniki oraz zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu:

- a) maksymalna powierzchnia zabudowy: 40%,
- b) minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej: 40%,
- c) minimalna intensywność zabudowy: 0,01,
- d) maksymalna intensywność zabudowy: 0,4,
- e) maksymalna wysokość zabudowy:
 - budynków mieszkalnych, usługowych, zabudowy zagrodowej i w gospodarstwach agroturystycznych 12 m, z zastrzeżeniem ustaleń zawartych w par. 8,
 - budynków garażowych, gospodarczych i pomocniczych 6 m,
- f) geometria dachów:

- *budynków mieszkalnych, usługowych, zabudowy zagrodowej i w gospodarstwach agroturystycznych dachy dwuspadowe lub wielospadowe symetryczne o kącie nachylenia do 45°,*
- *budynków garażowych i pomocniczych dachy płaskie lub wielospadowe symetryczne o kącie nachylenia do 45°,*
- g) *minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej: 700²,*
- h) *zakazuje się realizacji więcej niż jednego budynku jednorodzinnego lub usługowego lub mieszkaniowo-usługowego na działce budowlanej,*
- i) *zakazuje się realizacji zabudowy szeregowej.*

Natomiast w uchwalonym planie miejscowym ustalono przeznaczenie podstawowe: zabudowa usługowa z wyłączeniem usług edukacji, zdrowia i opieki społecznej, turystyki oraz sportu i rekreacji oraz zabudowa produkcyjna, w tym składy i magazyny (teren oznaczony symbolem 6U-P). W zakresie parametrów i wskaźników oraz zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustalono:

- a) *maksymalna powierzchnia zabudowy: 50%,*
- b) *minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej: 15%,*
- c) *minimalna intensywność zabudowy: 0,01,*
- d) *maksymalna intensywność zabudowy: 2,*
- e) *maksymalna wysokość zabudowy:*
 - *budynków usługowych 12 m,*
 - *budynków produkcyjnych 15 m,*
 - *budynków garażowych i pomocniczych 6 m,*
- f) *geometria dachów: dachy płaskie, dwuspadowe lub wielospadowe symetryczne o kącie nachylenia do 45°,*
- g) *w terenach 12U-P, 13U-P i 15U-P obowiązują ustalenia ochrony konserwatorskiej zawarte w par. 8.*

Jak wynika z powyższego dla wymienionych terenów ustalono inne przeznaczenie oraz parametry i wskaźniki oraz zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu w stosunku do przeznaczenia wskazanego w projekcie planu miejscowego przekazanego do opiniowania i uzgodnień oraz wyłożonego do publicznego wglądu.

Doprowadzając do zgodności planu miejscowego z przepisami prawa, Gmina powinna ponowić procedurę sporządzania planu miejscowego i zgodnie z art. 17 pkt 13 *upzp* dokonać czynności związanych z uzgodnieniem przynajmniej w zakresie wprowadzonych zmian. Zaniechanie ponowienia procedury oznacza, że plan uchwalono w innym brzmieniu niż jego projekt przekazany do uzgodnienia oraz wyłożony do publicznego wglądu, a tym samym pozbawiono organy, właścicieli nieruchomości, mieszkańców oraz inne zainteresowane podmioty możliwości wypowiedzenia się na temat planowanych rozwiązań przestrzennych.

Zaniechanie powyższych czynności spowodowało naruszenie trybu sporządzania planu miejscowego – konkretnie art. 17 pkt 6 lit. b oraz pkt 13 *upzp*.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, że uchwała Rady Gminy Porąbka Nr XXII/165/2025 z dnia 27 listopada 2025 r. w sprawie *uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części Gminy Porąbka – sołectwa Czaniec – część I*, narusza wymienione w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczym przepisy, w związku, z czym wydanie niniejszego rozstrzygnięcia stało się konieczne i uzasadnione, a zatem należało orzec, jak w sentencji.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Gminy Porąbka rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Gminy Porąbka.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa.